

Zvoník

Komunál

Nahoře na věži houpal se zvon a pod ním stál právě on.
Byl zvoník, zvoník z povolání a měl jedno velikánské přání.

Olovo na lidi, olovo na lidi dávám, já Quasimodo z Notre Dame.
Trámy a kamení, trámy a kamení vzít a dolů ven na lidi vyhodit.

Každé ráno lana do ruky vzal, aby své zvony, zvony rozhoupal.
Zvony, ty zvony, které miloval, on byl zvoníků král.

Ten zvoník cikánku miloval, ona ho, ona ho nechtěla.
Pro lásku, kterou jí obětoval, lid ho ukamenoval.

A proto olovo na lidi, olovo na lidi dávám, já Quasimodo z Notre Dame.
Trámy a kamení, trámy a kamení vzít a dolů ven na lidi vyhodit.

Jé, jé, jé, jé, jé, jé, jé, jé, jé, jé